

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 161:

Forslag til folketingsbeslutning om kasseeftersyn af udlændingelovgivningen.

Af Birthe Rønn Hornbech (V) og Helge Adam Møller (KF) m.fl.

(Fremsat 27/3 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Udgangspunktet for beslutningsforslag B 161 er, at Danmark efter forslagsstillernes opfattelse er præget af en ukontrolleret indvandring, og at løsningen på dette problem er at oprette EU-finansierede lejre i nabolandene til de lande, hvor flygtningene kommer fra.

Da der ifølge bemærkningerne til B 161 ikke kan forventes flertal i Folketinget for denne løsning, og da man også forudser, at det kan være en meget langstrakt proces at etablere sådanne lejre, bliver der stillet en række andre forslag.

Regeringen kan ikke støtte B 161 i sin helhed. Hvis ideen med at oprette lejre i nærområder skulle føres ud i livet, skulle en asylansøger, der kom her til landet og søgte beskyttelse, henvises til en sådan lejr. Vi ville imidlertid stadig være forpligtet til at behandle asylansøgningen fra disse asylansøgere. Det vil sige, at Udlændingestyrelsen skulle afholde samtaler med de enkelte ansøgere, og de pågældende ville i mange tilfælde have ret til en klagesagsbehandling i Flygtningenaævnet.

Dette ville stille hidtil usete krav til den praktiske tilrettelæggelse af sagsbehandlingen. Her til kommer, som det også fremgår af beslutningsforslaget, at placeringen af flygtninge og asylansøgere i nærområder kun kan lade sig gøre, hvis de lokale myndigheder er indforstået med det.

Samtidig fremgår det af beslutningsforslagets bemærkninger, at de fattige lande i den tredje verden fortsat selv huser langt den største del af verdens flygtninge. Den oplysning kan jeg bekræfte. F.eks. huser Iran og Pakistan tilsammen mellem en fjerdedel og en femtedel af verdens flygtninge. På den måde kan man sige, at der ikke er en tilstrækkelig sammenhæng i forslaget.

For det første synes jeg, det er urimeligt at kræve af de lande, at de påtager sig at huse flere

flygtninge og asylansøgere. For det andet er det svært at forestille sig, at disse lande frivilligt skulle påtage sig at huse flere. Det viser erfaringerne da også.

Der henvises i bemærkningerne til, at forslaget er en udmøntning af de synspunkter, Danmarks daværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen fremførte på De Forenede Nationers 41. generalforsamling i 1986. Det blev dengang bl.a. foreslået, at der skulle oprettes en række FN-flygtningelejre rundt omkring i verden, herunder i de vigtigste flygtningeproducerende landes nabolande.

Initiativet endte resultatløst, fordi ingen lande var parate til at tilbyde sig som værtslande for FN-flygtningelejre. Bl.a. nabolandene til de vigtigste flygtningeproducerende lande afviste således, at der kunne pålægges dem en særlig rolle eller særlig forpligtelse med hensyn til at bære sådanne byrder ud over, hvad mange af dem allerede havde påtaget sig.

Situationen har ikke ændret sig siden da. Jeg behøver bare at minde om de seneste dages meldinger om, at Iran og Pakistan har lukket deres grænser for flygtninge fra Afghanistan.

På den måde kan man sige, at forslagsstillerne har ret i, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Regeringen kan heller ikke støtte de øvrige forslag i beslutningsforslaget, der for en stor dels vedkommende er forslag, Folketinget tidligere har behandlet, f.eks. forslaget om, at flygtninge skal have midlertidig opholdstilladelse de første 7 år, forslaget om, at Dansk Flygtningehjælp skal ud af flygtningesagerne, forslaget om afsløring af fupasylansøgere og forslaget om en særlig indsats mod kriminelle udlændinge.

Jeg synes dog, at der også er grund til at fremhæve, at udviklingen har overhalet nogle af forslagene i beslutningsforslag nr. B 161. Som eksempel kan nævnes forslagens pkt. 7, hvor det bl.a. foreslås at forbedre mulighederne for at sammenligne asylansøgers fingeraftryk med fingeraftryk optaget efter retsplejelovens bestemmelser. Sådant en ordning er allerede gennemført.

Det foreslås også under pkt. 7, at asylansøgere, der modvirker sagsbehandlingen og f.eks. ikke møder op til afhøring, frihedsberøves med henblik på udsendelse. Regeringen har den 20. marts i år fremsat lovforslag nr. L 191, der bl.a. indeholder en bestemmelse om, at asylansøgere, der lægger væsentlige hindringer i vejen ved sagsoplysningen, kan frihedsberøves, indtil asylansøgeren har medvirket til sagens oplys-